

Strona pozwana: Bundesarbeitskammer

Pytanie prejudycjalne

Czy wymóg określony w art. 5 ust. 1 dyrektywy w sprawie zawierania umów na odległość⁽¹⁾, zgodnie z którym konsument musi otrzymać potwierdzenie określonych tam informacji na trwałym, dostępnym dla niego nośniku, chyba że informacje te zostały wcześniej przekazane konsumentowi przed zawarciem umowy na wspomnianym trwałym i dostępnym nośniku, jest spełniony wówczas, gdy informacje te są udostępniane za pomocą odsyłającego do strony internetowej przedsiębiorcy hiperlinku znajdującego się w tekście, który konsument musi oznaczyć haczykiem jako przeczytany, by móc zawrzeć umowę?

(¹) Dyrektywa 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość (Dz. U. L 144, s. 19).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 8 lutego 2011 r. — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G. przeciwko Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Sprawa C-56/11)

(2011/C 145/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.

Strona pozwana: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Pytania prejudycjalne

1) Czy obowiązek dostarczenia informacji przez podmiot świadczący usługi przygotowawcze uregulowany w art. 14 ust. 3 tiret szóste rozporządzenia nr 2100/94⁽¹⁾ i art. 9 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 1768/95⁽²⁾ powstaje tylko wówczas, kiedy podmiot świadczący usługi przygotowawcze otrzyma od posiadacza prawa do ochrony odmiany żądanie dostarczenia informacji przed upływem roku gospodarczego, którego dotyczy żądanie (lub ostatniego roku gospodarczego, jeżeli żądanie dotyczy wielu lat)?

2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy żądanie dostarczenia informacji zostaje „złożone z zachowaniem terminu” już wtedy, kiedy posiadacz prawa do ochrony odmiany twierdzi w swoim żądaniu, że dysponuje przesłankami wskazującymi na to, że w celu wprowadzenia do uprawy materiału ze zbioru podmiot świadczący

usługi przygotowawcze przetworzył lub zamierza przetworzyć materiał ze zbioru, który rolnik wskazany imiennie w żądaniu wytworzył przez uprawę materiału rozmnożeniowego odmiany chronionej, czy też należy ponadto w żądaniu dostarczenia informacji przedstawić podmiotowi świadczącemu usługi przygotowawcze dowód na istnienie przytoczonych przesłanek (np. poprzez przesłanie kopii oświadczenia rolnika o wprowadzeniu do uprawy materiału ze zbioru)?

3) Czy przesłanki stanowiące podstawę obowiązku dostarczenia informacji przez podmiot świadczący usługi przygotowawcze mogą wynikać z tego, że podmiot świadczący usługi przygotowawcze jako pełnomocnik posiadacza prawa do ochrony odmiany wykonuje umowę w sprawie rozmnażania dotyczącą produkcji nasion handlowych odmiany chronionej, którą posiadacz prawa do ochrony odmiany zawarł z rolnikiem dokonującym rozmnożenia, jeżeli i ponieważ rolnik w ramach wykonywania powyższej umowy faktycznie uzyskuje możliwość wykorzystania części materiału siewnego rozmnożeniowego do jego wprowadzenia do uprawy?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin; Dz.U. L 227, s. 1.

(²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1768/95 z dnia 24 lipca 1995 r. ustanawiające przepisy wykonawcze w zakresie odstępstwa rolno przewidzianego w art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin; Dz.U. L 173, s. 14.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hessisches Landessozialgericht (Niemcy) w dniu 10 lutego 2011 r. — Florence Feyerbacher przeciwko Land Hessen

(Sprawa C-62/11)

(2011/C 145/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Hessisches Landessozialgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Florence Feyerbacher

Strona pozwana: Land Hessen

Pytania prejudycjalne

1) Czy umowa z dnia 18 września 1998 r. zawarta pomiędzy rządem Republiki Federalnej Niemiec a Europejskim Bankiem Centralnym (EBC) w sprawie siedziby EBC (umowa w sprawie siedziby) stanowi część prawa unijnego, któremu przysługuje pierwszeństwo stosowania wobec prawa krajowego, czy jest ona umową prawa międzynarodowego?

- 2) Czy art. 15 umowy w sprawie siedziby w związku z art. 36 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) i EBC należy interpretować zawężająco w ten sposób, że stosowanie uzasadniającego świadczenie niemieckiego prawa socjalnego w stosunku do pracowników EBC jest wyłączone jedynie wówczas, gdy korzystają oni na podstawie „warunków zatrudnienia” z porównywalnego świadczenia przyznanego przez EBC?
- 3) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:
- a) Czy wspomniane przepisy należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszczają one stosowania przepisu prawa krajowego, który przy przyznawaniu świadczeń rodzinnych opiera się tylko na zasadzie terytorialności?
- b) Czy rozważania Trybunału w wyroku w sprawie C-352/06 Bosmann, Zb.Orz. 2008, s. I-3827, pkt 31–33, można odnieść do stosowania wspomnianych przepisów? Czy art. 15 umowy w sprawie siedziby w związku z art. 36 Statutu ESBC i EBC nie odmawia Republice Federalnej Niemiec uprawnienia do przyznawania zasiłków rodzinnych pracownikom EBC mającym miejsce zamieszkania na jej terytorium?

podstawie art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystego powietrza dla Europy⁽²⁾;

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z brzmieniem art. 5 ust. 1 dyrektywy 1999/30/WE państwa członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, aby stężenie pyłu PM₁₀ w powietrzu nie przekraczało wartości dopuszczalnych ustanowionych w załączniku III sekcja I z zachowaniem podanych w nim terminów. Termin mający znaczenie w niniejszej sprawie przypadał na dzień 1 stycznia 2005 r.

Dokonana przez Komisję ocena rocznych sprawozdań przekazanych w latach 2005–2007, ujawniła przekroczenie dopuszczalnych wartości stężenia pyłu PM₁₀ w powietrzu w wielu strefach i aglomeracjach miejskich. Poza tym z najnowszych, przekazanych przez Włochy danych, dotyczących 2009 r., wynika, że stan przekroczenia dopuszczalnych wartości dziennego i rocznego stężenia utrzymuje się w 70 strefach.

Wynika stąd, że Włochy uchybiły zobowiązaniom, które na nich ciążyą na mocy art. 5 ust. 1 dyrektywy 1999/30 w odniesieniu do danych stref i lat.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-68/11)

(2011/C 145/10)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i S. Mortoni, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że dopuszczając do przekraczania w trakcie wielu, kolejnych lat dopuszczalnych wartości stężenia pyłu PM₁₀ w powietrzu w wielu strefach i aglomeracjach w odniesieniu do jakości powietrza na całym włoskim terytorium, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom państwa członkowskiego, które na niej ciążyą na niej na mocy art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 1999/30/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w otaczającym powietrzu⁽¹⁾, a następnie na

⁽¹⁾ Dz.U. L 163 z 29.6.1999, s. 41

⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 11.6.2008, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgia) w dniu 16 lutego 2011 r. — Connoisseur Belgium BVBA przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-69/11)

(2011/C 145/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Connoisseur Belgium BVBA

Strona pozwana: Królestwo Belgii.